

ביקורת מחמיאה לתפקוד מרכזי היום של העמותה למען הקשיש

מרכז יום ע"ש ויינברג בית אליעזר

אחד מהפרויקטים המשותפים לעמותה למען הקשיש ולמחלקה לאזרחים ותיקים של אגף הרווחה בעירייה הם מרכזי היום לקשיש בבית אליעזר ובגבעת אולגה, פנינת הפעילות הרחבה בעיר למען הקשישים. בביקורת שנערכה לאחרונה ע"י משרד הרווחה זכו המרכזים בציונים הגבוהים ביותר בכל המדדים הנדרשים להפעלת מרכזים מסוג זה: מבחינת בטיחות ומיגון, פעילות חברתית, נגישות, תחזוקה וניקיון, הכשרת אנשי הצוות, והכול ברמה הגבוהה ביותר.

אנחנו גאים בתוצאות הביקורת, ואם אתם שואלים את עצמכם, מהו המקום הטוב ביותר להורים המתבגרים שלכם, הרי שהוכח שאין מקום טוב יותר לאזרחים ותיקים לבילוי שעות הפנאי ולהפגת הבדידות ממרכזים אלה. ויעידו גם על כך המשפחות שאינן נשארות אדישות ומעריכות את הפעילות והיחס החם שמקבלים שם.

מרכז יום גבעת אולגה

סרטים באולם רנה שני

5/5/2019 יום א' בשעה 16:00 הספר הירוק
 12/5/2019 יום א' בשעה 16:00 להיות הדלאי לאמה
 19/5/2019 יום א' בשעה 16:00 יולי

לפרטים נוספים: נגה הסל 054-8007997

קבלת קהל במשרדי העמותה בימי שלישי

תלם

שירותי סיוע וטיפול

תלם - בשיתוף עם העמותה למען הקשיש בחדרה

סיוע וייעוץ בקבלת רשיונות לעובד הזר - ללא תשלום.
 מטפלים/ות זרים - 24 שעות ביממה
 שירות מקצועי ואמין

טל: 03-5618850
 גרינברג כלנית: 050-4440009

העמותה למען הקשיש חדרה

מטפלים מנוסים לטיפול אישי בבית
 מטפלים זרים ל 24 שעות
 מרכז מידע ייעוץ והכוונה

טל: 04-6210526 , 04-6324808
 רח' רמב"ם 29 (קומה 1) חדרה

אנדרטת "ההגנה" בחדרה

מאת: יצחק (צ'קלה) גולדפינגר

דגם כיתוב יד הזיכרון

מיזם חדש שנועד להנציח את חברות וחברי ארגון "ההגנה" בחדרה קורם עור וגידים עם הקמת אנדרטה לזכרם של מגני חדרה בשנות ה-30 וה-40 של המאה הקודמת.

רבים מוותיקי חדרה זוכרים את הוריהם יוצאים עם ערב להגנת המושבה, משתתפים באימונים, עורכים תורנות ב"מגן דוד אדום", יוצאים להגנה במשלטים הסובבים את חדרה ועוד ועוד.

עתה קמו צאצאיהם והחליטו כי עת לעשות מעשה ולהנציח את פועלם עם הקמת אנדרטה לזכרם בגן מוזיאון החא'ן חדרה. לצורך זה נערכת פנייה לכל מי שנושא זה נוגע לליבו לתרום את חלקו ולקבע את הנצחת יקיריו.

לקבלת פרטים והרשמה נא לפנות למזכירות מוזיאון החא'ן חדרה
04-6322330, או לבוא בשעות הפתיחה, או לפנות לכותב שורות אלו.
(052-3704882)

דבר המערכת

מאת: ימימה לוי

יום העצמאות ה-71 למדינת ישראל. הרצל אמר: "בבאזל יסדתי את מדינת היהודים". הקונגרס הציוני הראשון נערך בבאזל ב-29 לאוגוסט 1897. בקונגרס השתתפו 208 צירים מ-16 ארצות. את הקונגרס פתח ד"ר קארל ליפא מרומניה, כשברך בקול רועד: "באי אמה שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה", עברה התרגשות עצומה באולם הגדוש וחלק פרצו בבכי. כשמסר את פטישו להרצל אמר: "הדבר היחיד שאנו זקוקים לו הוא מולדת", קם הקהל על רגליו ופרץ בסערת תשואות. (מתוך "הרצל" מאת עמוס אילון).

באותו קונגרס נקבע שהחלטות של הצירים תתקבלנה באופן שוויוני. הצירים יבחרו ע"י כל מי שישלם מיסים לתנועה. כן, בסיס התנועה הציונית היה דמוקרטי. כשקמה מדינת ישראל, נחתמה מגילת העצמאות. אף שלא הוזכרה בה המילה דמוקרטיה, הנוסח מצהיר שיהיה: "שיוויון חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה, בלי הבדל דת, גזע ומין. תבטיח חופש דת ומצפון, לשון חינוך ותרבות... ותהיה נאמנה לעקרונותיה של מגילת האומות המאוחדות". כן, זו מהות הדמוקרטיה. חוששני שהחלה זילות או לפחות חוסר מודעות או וענין בערך הזה. האם יש שיוויון לכל אזרחיה? האם יודעים אנו להעריך את חשיבותה? אנחנו מתפארים שאנו הדמוקרטיה היחידה במזרח התיכון, אך עד כמה אנחנו מוכנים להגן על ערכיה? חובה עלינו להגשים את ההצהרה של מגילת העצמאות, שמדינתנו תהיה מושתתת על יסודות החירות, הצדק והשלום לאור חזונם של נביאי ישראל". האם אנו מסוגלים היום להבין ולהרגיש עד כמה הקמת המדינה היא אירוע מופלא וחד פעמי? לכן, הניפו דגלי כחול לבן, שישו ושמחו בחג של מדינתנו הנהדרת!

קהילה תומכת חדרה

תכנית המיועדת לבני הגיל השלישי, המעוניינים להמשיך להתגורר בביתם, ומטרתה שמירה על איכות חיים עם ביטחון אישי ושקט נפשי, חיסכון בעלות אחזקת הבית ותשלומים על תיקונים. התכנית פותחה ע"י אשל-ג'ונט ופועלת בשיתוף פעולה ובפיקוח עיריית חדרה, העמותה למען הקשיש ומשרד הרווחה והשירותים החברתיים.

סל השירותים של הקהילה התומכת כולל:

- * אבות/אם קהילה - שומרים על קשר אישי, מבצעים עבודות תיקונים קלים בבית, ללא תשלום, מתווכים ומפנים לבעלי מקצוע אמנים במידת הצורך. מסייעים בפתרון בעיות.
- * פעילות חברתית מגוונת הכוללת: מסיבות ואירועים בחגים, הרצאות, טיולים, נופשונים. מוקד מצוקה הפועל 24 שעות ביממה, 365 ימים בשנה.
- * ביקור רופא בביתך 24 שעות ביממה בעלות סמלית של 25 ש"ח לביקור.
- * אמבולנס לפינוי לחדר מיון, או לסיוע בהרמה במקרי נפילה, בהשתתפות סמלית של 27 ש"ח
- * ייעוץ רפואי טלפוני (כולל הפנייה לביה"ח).

מהיום ניצולי שואה זכאים להצטרף לקהילה במחיר סמלי מקסימלי של 25 ₪ לחודש, ללא תלות ברמת ההכנסות.

לפרטים והרשמה:

ראיסה צ'רניקוב 050-8290656 ירח באומגרטן 050-8290654
ולדימיר בליטמן 050-8290657 מיכאל מזרחי 050-8290658

עורכת ראשית: יונה מאור

חברי המערכת: חוה גדיש, יצחק גולדפינגר, יאשיהו וולשטין, יפה וינקר, רחל לילן, ימימה לוי, רות לפידור, נגה ניב, זהבה עמל, שירה מוראל עמליה (מלי) רוטמן, פנינה שחק, עדי שיטה, בתיה שרייבמן.

רכזת הכתבים ומפיקת העיתון: עו"ס רויטל פוקס, מנהלת המחלקה לאזרחים וותיקים.

המו"ל: "העמותה למען הקשיש" בחדרה טל: 04-6323331

פקס: 04-6247537

כתובת המערכת: E-mail: kivunhashl@gmail.com

עריכה גרפית והדפסה: אור גרפיקה והדפסות.

את בית החולים ניהלו 3 רופאים נאצים ורופא יהודי גניקולוג בשם ד"ר שמואל. הנאצים פיתחו שיטה בה הם הקרינו קרני רנטגן על איזור הפוריות של הנשים היהודיות, ובשלב השני ניתחו והוציאו את השחלות ובדקו אם ההקרנה חיסלה את השחלות. עליזה אשתו של עובדיה עברה את שלב ההקרנות. בשלב השני שמעה את ד"ר שמואל הרופא היהודי שניתח אותה לוחש לה:

"יבוא יום ותדעי מה עשיתי או לא עשיתי לך!"

לימים כשהרתה את בנה הבכור נודע לה שהרופא ד"ר שמואל כרת לה רק שחלה אחת!

לעליזה ועובדיה בן, יעקב ע"ש אביו של עובדיה ובת שנקראה לילי ע"ש אחותו של עובדיה.

הסופר והמשורר יגאל שחר נולד ב- 1939 בשכונת נווה חיים בחדרה. יגאל ניהל את החטיבה העליונה בבית ספר למדעים בחדרה. משנת 1991 הוא עוסק בליווי משלחות לפולין ובמקביל הוא מקדיש את חייו לתיעוד זיכרונותיהם של ניצולי שואה. ליגאל 2 ילדים 31 נכדות. את עבודתו הספרותית הוא יוצר בביתו המשותף לו ולרעייתו ברכה בחדרה.הרוגע שאפף את פגישתי עם יגאל שחר היה מנוגד לסיפורים המחרידים אותם תיעד בשנים האחרונות.

יגאל, כמורה בתיכון שנים רבות, איך הגעת לכתיבה?

"הטריגר שגרם לי להתחיל לכתוב היה בשנת 1976 כשרות אליעז תושבת גבעת חיים וניצולת שואה הגיעה לבית הספר והציעה שנפיק את אופרת הילדים ברונדיבר שבוצעה במחנה טרזינשטט צ'כיה. במחנה הזה הייתה פעילות תרבותית נרחבת מאוד ובין שאר הפעילויות הועלתה האופרה ברונדיבר 55 פעמים. בכל פעם שהוצגה האופרה היו מלוהקים בה ילדים חדשים כיוון שהקודמים נשלחו לאושוויץ ושם חוסלו. רות אליעז ליוותה את האופרה באקורדיון.

"במריצת חייו"

יגאל מוסיף: "מעבר לעבודת התיעוד חשוב לי מאוד לדעת מה קורה לנוער לאחר שעברו 10 - 12 שנים מהמסע לפולין. מסתבר שכאשר אני פוגש תלמידים שהיו איתי הם זוכרים כל רגע שהיה במסע, וזה השכר למאמצי."

על שולחנו של יגאל מונח ספר בשם "במריצת חייו".

תהיתי: מה המשמעות המסתתרת בשם?

ויגאל מספר לי על ינק ווסרמן יליד קראקוב שהגיע ביחד עם כל היהודים שפוננו מהגטו בקראקוב למחנה פלאשוב. לימים ביקשו מתנדבים לשאת מריצות ולפנות בהם את גוויות היהודים שמתו ממחלות או נהרגו. ינק דחף את אביו לקידמת שורת המתנדבים ובכך למעשה הציל את חייו. המריצות היו כבדות מאוד והיה צורך להעלותם לראש גבעה שם הם גרו עם עוד 50 יהודים. אולם בסופו של דבר מריצות אלה הצילו את חיי שניהם.

הספר "במריצת חייו" כולו סיפורי זוועה! אבל "יד ושם" המליצו לפרסמו למען נדע כולנו מה עברו בני עמנו במחנות.

לסיום קרא לי יגאל שיר שכתב על עיירה בשם טיקוצין שבה נלקחו כל היהודים אל היער הסמוך ונרצחו בשלושה בורות:

**שם סביב הקבר בנגה מבע
עומדים מלאכים נבוכים
ביער טיקוצין דממה יציבה
המלאכים שם בוכים.
ביער טיקוצין שמעתי דממה
תפילת אל מלא רחמים.**

בפרוייקט המשותף רות תרגמה את האופרה לעברית ואני חרזתי את המילים והתאמתי אותם למוסיקה. העלינו את האופרה הזו 6 פעמים. חוויה מיוחדת ומרגשת הייתה כשרות ואני הפגשנו, בבית החייל בחדרה, את שחקני ההצגה עם משתתפי ברונדיבר המקוריים שחיים כיום בארץ. אז התחלתי בכתיבה. הספר הראשון היה סיפורה של רות אליעז.

רות ילדה תינוקת בריאה ושלמה בבית החולים בבירקנאו ומנגלה הרופא הנאצי קשר את שדיה בתחבושת גבס כדי לראות כמה זמן יוכל תינוק לשרוד מבלי שיינתנו לו לאכול. הייתה שם רופאה בשם מאשה שטיינברג שהבינה שאם יגיע הבוקר ושתייה תחיינה עדיין, אז מנגלה ייקח את האם והילדה למשרפות. מאשה עשתה מעשה ובאה לרות עם מזרק שהכיל מורפיום, והסבירה לרות שהיות ולילדה אין סיכוי לחיות מוכרחים להמית אותה ולהציל בכך את רות. רות האמא הצעירה נאלצה לבצע זאת וסיפרה בדמעות לאחר שנים: "אני המתתי את הילדה שלי!"

מה את חש כשאתה שומע סיפורים כאלה?

"רגשותי באים לידי ביטוי בכתיבתי. שם אני בוכה! עד היום פירסמתי שישה ספרים: מהם שני ספרי שירה וארבעה ספרי תיעוד של ניצולים."

ספר לנו על עובדיה מסלונקי גיבור הספר "הו מאדרה".
"בשנת 1991 התחלתי לצאת עם קבוצות לפולין. באחת המשלחות עובדיה יצא איתי כאיש עדות. עובדיה סיפר על אישתו עליזה ששוכנה בבית חולים בביתן 10 בבירקנאו שבעצם היה תחנת ניסיונות לנשים, שנכנסו לשם בריאות, ואם שרדו את הניסויים שנעשו בגופן ונשארו בחיים, יצאו משם נכות.

ראיתי דולפינים עפים מאת: עמליה (מלי) רוטמן

בתלמוד הבבלי נכתב: "מתוך שלא לשמה בא לשמה".. עברתי לא פעם בדרכי הביתה על פני הבניין ועל פני עוד בתים בשכונות העיר האחרות... מבנים מטופחים ויפים. אדניות במרפסת הפונה לרחוב, ירק, פרחים.. ולא ידעתי מה בפנים. נתבקשתי לכתוב כתבה. כיצד אתחיל? מה לכתוב? והנה הזמנתי לצפות בהצגה.. באתי, ראיתי ונשבתי... התרגשתי עד דמעות... פתאום ידעתי מהיכן אתחיל... וההצגה?? אליה אחזור בהמשך...

נפגשתי עם **דליה מרקו**, אישה צעירה ונעימת סבר, העובדת הסוציאלית והאחראית למתנדבים בעמותת **אקי"ם חדרה**. דליה פתחה בפני את ה"בתים" פשוטו כמשמעו. סיירנו בכל מכלול הדיור של העמותה... ממש "תוכו כברו"... הבתים שעל פניהם כולנו חולפים מידי יום ונראים לנו כל כך יפים ומזמינים מבחוץ, יפים לא פחות גם בפנים: מטופחים, עם מרחבים, צמחיה ירוקה, אור, אסתטיקה, ניקיון, לובי מזמין, ריהוט יפה, פסנתר בכניסה באחד מהם... דיירים יושבים על כורסאות בסלון ומחייכים.. פינת טלוויזיה... חדר משחקים... חדרי טיפול והרפיה עם תאורה רכה, פינת חי, חממות גיבון ועוד...

קיימות באקי"ם חדרה מספר מסגרות בעלות אופי שונה המושפע, בין השאר, מרמת התפקוד, אופי המוגבלות של הדיירים וגילם, ובהן שוהים כ-120 אנשים בעלי צרכים מיוחדים, מגילאי 18 עד זקנה היוצאים חלקם לעבודה במפעלים בשוק החופשי ומתנהלים באופן עצמאי, וכאלה המשולבים בתעסוקה נתמכת במע"ש (מפעלי עבודה שיקומיים). הם מתגוררים **בהוסטל לצעירים, בדירות הכשרה, דיור בקהילה** (דירות בבנייני מגורים) **ובמקבץ הדיור** שהינו הבית לאוכלוסיה המבוגרת מגיל 50 ומעלה (המבוגר ביותר כיום בן 74). כמו כן קיים **מרכז יום** הנותן מענה של פעילויות פנאי ותעסוקה שונות במהלך שעות הבוקר למזדקנים בקרב דיירי אקי"ם ובקרב תושבי העיר בעלי מוגבלות שכלית התפתחותית שאינם דיירי אקי"ם. **ומועדון** - הפועל במרכז היום **בשעות אחה"צ** ומקיים למי מהמעוניינים חוגים שונים: מלאכת יד, גיבון טיפולי, תופים, מקהלה, ריקודי עם, תיאטרון בובות... לכל הדיירים יש סדר יום קבוע, הכולל ארוחת בוקר ויציאה לעיסוקים השונים: תעסוקה נתמכת במע"ש, עבודה במפעלים בשוק הפתוח, או קבלת טיפולים פארא רפואיים והפעלות שונות חווייתיות במרכז היום כמו פיזיותרפיה,

ריפוי בעיסוק, ועוד... בשעות אחה"צ הם שבים הביתה: דירה, הוסטל, מקבץ... ולאחר מכן יוצאים, מי שמעוניין כמובן, למועדון לחוגים השונים.

מכל רחבי הארץ והעולם מגיעים לאקי"ם חדרה אנשי מקצוע לראות וללמוד כיצד נעשית העבודה. כן, לכאן... מתחת לאף... "אור לגויים"...

בחזרה להצגה: **"ראיתי דולפינים עפים"...** ההצגה עוסקת בעולם הפנטזיה והיכולת לחלום ולהגשים... זכיתי לראות שיתוף פעולה נדיר וכל כך מלא אהבה בין דיירי אקי"ם חדרה, עובדי העמותה, ובראשם המנכ"ל **בני אחרק**, המזכירה והעובדות שנטלו חלק משמעותי בהצגה, בשירה, בריקוד ובמעגל המתופפים הנפלא... שילוב שתרם לחיבור ולתחושת קירוב לבבות... היה פשוט מרומם נפש...

ביציאה, פגשתי תלמידים שלי לשעבר, צעירים שהחלו את התנדבותם כחניכי **מכבי צעיר** וכעת מסיימו, מגיעים, כבוגרים מתנדבים, תומכים, מפרגנים ומחבקים את החברים הטהורים, טובי הלב, החייכנים והנפלאים הללו מעמותת אקי"ם. דולפינים?

מלאכים? מי מהם? המתנדבים? צוות העובדים? המנכ"ל? הדיירים עצמם? או כולם ביחד? לא ראיתי דולפינים אך, "עפתי" על טוב הלב, הנדיבות והנתינה.

ואם יש מי מכם שנגע הדבר בליבו, הרוצה ומעוניין לקחת חלק בנתינה ובקבלה ללא תנאי של אהבה ורגש בכל תחום: מוסיקה, סיפור, גיבון, טיפול בעזרת בעלי חיים, שירה, לימוד, מחשבים, לתמוך, לעודד, להטות אוזן קשבת ולהעלות חיוך ולקבל חיוך... חינם...

מוזמן ליצור קשר עם רכזת המתנדבים דליה מרקו

בטלפון 052-4856916 להתנדב, לחיך ולקבל חיוך...

או כפי שאמר הדלאי למה:

אם לא אחייכים אף, תהיה אתה נדיב ותן חיוך, כי אין אדם הזקוק לחיוך יותר מהאדם שאינו מסוגל לתת חיוך לאחרים.

המחלקה לאזרחים וותיקים

הטלוויזיה הקהילתית של חדרה

אנו משדרים בערוץ הקהילתי 98 ב"הוט" ו"יס"

ימי שלישי בשעה 14:30 ימי רביעי 19:30 ימי חמישי בשעה 18:30

להלן כתבות מגזין חודש מאי 2019

1. חזון הפיאצה - לאן? כתבתם של עמיאל פנינה ודוד, שלמה בובה אמנון פלטיץ ועדי שיטה.
2. סנטר פארק - כתבתם של אורי רונן ויובל נהרי.
3. יהיה או לא יהיה קולנוע? (במרכז מיקס) - כתבתם של אפרים פרנק, תושיה תשבי, מרים פלינק, צביקה פינרמן.
4. מסעדת כיוף - מסעדה דרוזית איזור התעשייה עמק חפר. כתבתם של אסתר קבין. חוה גדיש. אורנה גרוס.

חשיבות ההליכה היומית בגיל השלישי – רביעי

מאת: רחל ילין

כדי להפיק מההליכה את מירב התועלת חשוב:

- * להצטייד נעלים נוחות ומתאימות להליכה.
- * גרביים לא הדוקים מדי כדי למנוע שפשוף וחיכוך בכף רגל.
- * פרטנר להליכה מעלה את המוטיבציה והאנרגיה להמשך הצעידה.
- * הנעת הידיים קדימה ואחורה בקצב ההליכה תשפר את היכולת האירובית.
- * גיוון מסלול ההליכה מעת לעת מעלה את המוטיבציה להמשך ההליכה
- * הליכה של לפחות 30 דקות 6 פעמים בשבוע.
- * אם אזור ההליכה חשוך חשוב לענוד סרט זוהר ולצעוד נגד כיוון התנועה כדי להבחין ברכב מתקרב.
- * לבוש שיאפשר "להתקלף" במהלך הצעידה.
- * חשוב לשתות לפני היציאה לצעידה ובסיומה.

לסיכום הפעילות הגופנית חייבת להיות חלק משגרת היום יום של האדם המבוגר – בגיל השלישי – רביעי. השילוב בין ההנאה מההליכה לבין התועלת הבריאותית הוא שמעניק לה את הערך המוסף. בשנים האחרונות ניתן לראות יותר ויותר בני הגיל השלישי – רביעי הולכים בבוקר באזור מגורם וגם על שפת הים.

ביבליוגרפיה: "פעילות גופנית בגיל המבוגר" ג'וינט ישראל – "אשל".

הפעילות הגופנית חשובה בכל גיל אבל חשיבותה עולה עם השנים. ההליכה היא פעילות בסיסית ביותר, נוחה וזמינה ומתאימה לכולם. היא מפעילה את כל הגוף, משפרת סיבולת לב ריאה וכן את זרימת הדם ובכך מייעלת תהליכים רבים נוספים בגוף. חשוב לשמור על רצף הליכה יומי בקצב קבוע. מחקר שנערך בנושא מצביע כי הליכה של 40 דקות ביום, לפחות 5 פעמים בשבוע החזירה את הגמישות לעורקי הצוואר אצל נשים בגיל המעבר לאותה גמישות שהייתה טרם הבלות. גמישות זו חשובה באופן משמעותי במניעת שבץ מוחי. כמו כן מורידה ההליכה את לחץ הדם בשיעור משמעותי, וכן את רמת הכולסטרול הרע ה-LDL בדם המהווה גורם סיכון משמעותי להתקף לב ולשבץ מוחי. בנוסף היא מורידה את ערכי הסוכר בדם באופן משמעותי ואף מפחיתה את הסיכון ללקות בסרטן השד בכ-20%. בשני מחקרים שבוצעו ע"י כתב העת של ההסתדרות הרפואית האמריקאית נמצא כי ההליכה מפחיתה אף את הסיכון למחלות דמנטיות כמו אלצהיימר. גם מבחינה מנטלית שפר מצבן של נשים שהתמידו בהליכה לעומת אלה שהפעילות הגופנית שלהן לא הייתה רציפה.

ותיקים ונהנים מאת: בתיה שרייבמן

כיתת ותיקים של תיכון חדרה בית אליעזר מטיילת בירושלים

קדיש ותפילה לעילוי נשמתם. אין חייל שנשכח, ביום הזיכרון של כל חייל, נדלק נר ליד הלבנה שלו. יצאנו מירושלים מלאי רשמים וחוויות, ובלבי מתנגן שירו של אברהם פריד, כל הדרכים, התפילות, השירים והסיפורים מובילים לירושלים של הלב.

3. בית ידיעות אחרונות בראשון לציון

קיבלנו הסבר על עבודת ההדפסה וצפינו בחדר מלא בגילי נייר ענקיים, היה מרשים ומפתיע. נחשפנו לעולמם של העורכים ואף התנסו ביצירת כתבות מיוחדות המתאימות לעמוד הראשי. צולמנו כקבוצה תחת הכותרת "העיתונאים של המדינה". לכמה דקות הרגשנו מעורבים וכותבים, חוונו משהו מקסים, יצאנו מרוצים ושמחים. לסיכום, כולם אוהבים לטייל, הסיבה לכך היא, שהטיול מעניק לנו את אחת מהדרכים הטובות ביותר לשבור את השיגרה, לגלות מקומות, לפגוש ולהכיר אנשים. זכור אזכרנו, ולנופלי אותו יום נערך מידי יום מסדר של אמירת קדיש ותפילה לעילוי נשמתם. אין חייל שנשכח, ביום הזיכרון של כל חייל, נדלק נר ליד הלבנה שלו. יצאנו מירושלים מלאי רשמים וחוויות, ובלבי מתנגן שירו של אברהם פריד, כל הדרכים, התפילות, השירים והסיפורים מובילים לירושלים של הלב.

איני מרבה לבקר בירושלים, אולם כל אימת שאני מבקרת בעיר הבירה שלנו, תוקפים אותי רגשות עזים של קדושה, של עוז ושל הוד קדומים. יצאנו באווירה של שמחה כ-40 תלמידי כיתת ותיקים, כולל 3 מלוות יקרות, המנהלת גלי, והמורות נטע ושמרית.

שלוש תחנות היו בטיולנו:

1. בית הנשיא

עטפה אותי אווירה של מכובדות. מבנה מרשים בצניעותו. הגן היפה עם משטחי פרחים ועצים ריחניים, שורה של פסלי כל נשיאי ישראל, וכמובן סמל מדינת ישראל. מדרגות ארמני הוביל אותנו האולם המרכזי מעוטר בציורים של יידועי-שם, ויטרז'ים על הקירות, ותמונות שהגיעו ממוזיאון ישראל. הייתה לי הנאה צרופה מהאווירה והחוויה.

2. היכל הזיכרון הממלכתי לחללי מערכות ישראל

אתר מרגש ומכובד ביותר, המנציח את חללי צה"ל. שמות הנופלים מונצחים על אבנים מלבניות שנושאות את שם החלל ותאריך נפילתו, וכן פעמון אור המתנשא כלפי מעלה בכניסה למבנה-הפסוק מירמיהו "כי מידי דברי בוזכור אזכרנו". לנופלי אותו יום נערך מידי יום מסדר של אמירת

המנהרה – א.ב.יהושע

מי שקרא ספר של א.ב. יהושע ודאי מכיר את הסיגנון. לספר הזה התחברתי מיד במשפטים הראשונים, אולי מכיוון שהוא עוסק בנושא הזיקנה, פופולרי למדי. מחלות הזיקנה הוכרזו כמגיפה עולמית וככל שתוחלת החיים עולה מחפשים מדענים פתרונות, אם לא לרפא – אז לפחות להקל.

גיבור הספר הוא צבי לוריא, מהנדס כבישים בפנסיה שבגיל שבעים ושתיים מבשר הנוירולוג לו ולאשתו שהוא סובל משיטיון, מצבו בלתי הפיך ורק יתקדם ככל שיעברו השנים. האישה שלצידו, רופאת ילדים במקצועה, העומדת גם היא לפני פנסיה, מקבלת אותו כמו שהוא, בעצם שניהם מקבלים את הבשורה ברוח חיובית, כאילו אומרים- זה מה שיש – מזרז. הרבה אהבה, מצבים הומוריסטיים וגם נסיגות למצוא פתרונות ולו גם זמניים למצב. צבי מאבד את זיכרונו לגבי שמות פרטיים אבל לא את כבודו. הוא נחלץ מכל אי נעימות, הסביבה מקבלת אותו, במקום עבודתו הקודם זוכרים לו חסד נעורים ומהנדס צעיר מצרף אותו כעוזר ללא שכר לפרויקט הזוי של כריית מנהרה במכתש רמון. מחלתו מובילה אותו לעבר המנהרה.

מצטרפות לגיבורי הסיפור דמויות נוספות- חלקן הזויות. הסופר מגניב לסיפור גם דעות פוליטיות אישיות (פלסטיניים, אב ובתו חסרי בית וזהות). הספר מעורר בקורא רגשות חמלה אבל ההומור וקבלת המצב (איך לזכור את הקוד של המכונית?) גורמים לקריאה להיות מהנה.

פיל - שרה בלה רוטשטיין

האומנים ברגישותם הרבה החלו לייצר אומנות ירוקה, אומנות שמשתמשת בחומרים משומשים, רדי מייד והופכת אותם למוצגי אמנות. בקולאז' משתמשים בגזרי נייר מג'ורנלים ישנים. באסמבלאז' משתמשים בדברים בני קיימא (פקקי בקבוקים למשל), בפסיפס משתמשים בכלי פורצלן וקרמיקה משומשת, בפיסול משתמשים במתכות משומשות וחומרים אחרים וגם בעיסת נייר משתמשים בנייר משומש וגרוס. ויש עוד דוגמאות רבות מאד, כי הדמיון הפורה של האומנים, גם בציור. ויש כמובן מי שמצלם ותעד תהליכי מיחזור ואתרי מיחזור שמופזרים בארץ וגם בחדרה.

מי מכיר? מי יודע?

מאת: יצחק (צ'קלה) גולדפינגר

שושנה ברט (לבית רוזנבוש)

וותיקי חדרה ובמיוחד ילדיהם זוכרים בערגה את חנות הממתקים של ברט בצומת הרחובות הנשיא ורוטשילד ממול בית ההסתדרות. לאורך שנים רבות העניקו בני הזוג ברט חוויה מתוקה לתושבי חדרה. בינואר השנה נפטרה שושנה ברט ונטמנה בבית העלמין הישן של חדרה והיא בת 98. שושנה נולדה בעיירה שטטין בגרמניה בנובמבר 1921 לאביה ד"ר יוליוס רוזנבוש ואימה הילדה לבית כהן. עם עליית הנאצים לשלטון בשנת 1933, גם הוריה של שושנה עלו לארץ והשתקעו בחדרה. שושנה בת ה-12 נקלטה בבית ספר "אחד העם" ונעזרה בשיעורי עברית שסיפקה המועצה המקומית.

בשנת 1937 סיימה שושנה את לימודיה בבית הספר היסודי והוריה שסירבו לשלוח אותה ללימודים הרחק מהבית החליטו ליזום הקמת "כיתות המשך" בחדרה שהיו למעשה את ייסודו של בית ספר תיכון חדרה. כאן למדה שושנה עם שתי אחיותיה: חנה (פלג מקיבוץ שדות ים) ומרים (ארזי מקיבוץ גבעת חיים איחוד).

אביה של שושנה ד"ר רוזנבוש ייסד את בית היולדות הראשון בחדרה ברחוב נורדאו שם היה עיסוקו העיקרי אך פעל רבות גם במישור הקהילתי, פעילות שהייתה מקור השראה לשושנה בהמשך דרכה.

לאחר תום לימודיה התיכוניים הייתה שושנה מדריכה לכלכלת בית בויצו חדרה. היא נישאה לשמעון ברט והקימה את חנות הממתקים של חדרה. במקביל כיהנה כנשיאת "בנות ברית" בחדרה והייתה פעילה חברתית קהילתית בכל תקופת היותה בחדרה. נמוכת קומה הייתה שושנה אך גדולת רוח והיא הטביעה את חותמה בעשייתה למען החברה החדרתית.

לזוג ברט 2 בנים ו-3 נכדים. לעת זקנה עברה שושנה לגור בירושלים אך שמרה לעצמה חלקת קבר בחדרה שם נטמנה כאמור לפני חודשיים.

תערוכת אמנות ירוקה מאת: חוה גדיש

עולמנו הולך ומתמלא בזבל. נראה שבעתיד יקראו לעידן שלנו "עידן הזבל". חייבים לעשות משהו לפני שנטבע בתוכו, לפני שההתחממות הגלובלית תכריע את עולמינו. אכן יש התעוררות בכיוון הנכון, אבל האם זה מספיק? האם זה לא מאוחר מידי? "אמנות ירוקה" היא תערוכה חדשה, מיוחדת ויוצאת דופן אשר תיפתח ב-16.5.2019 בבית האומנים, בחסות ראש העיר מר צביקה גנדלמן וחדוה יחזקאלי המשנה לראש העיר, האוצרת חוה גדיש.

מטרת התערוכה היא לעורר מודעות למה שכבר ידוע לכל: כמות הפסולת שמייצר אדם ביום בממוצע הוא כ-1.6 ק"ג. אפשר בהחלט לצמצם את כמות הזבל, והפיתרון הוא מיחזור או שימוש חוזר.

האומנים ברגישותם הרבה החלו לייצר אומנות ירוקה, אומנות שמשתמשת בחומרים משומשים, רדי מייד והופכת אותם למוצגי אמנות. בקולאז' משתמשים בגזרי נייר מג'ורנלים ישנים. באסמבלאז' משתמשים בדברים בני קיימא (פקקי בקבוקים למשל), בפסיפס משתמשים בכלי פורצלן וקרמיקה משומשת, בפיסול משתמשים במתכות משומשות וחומרים אחרים וגם בעיסת נייר משתמשים בנייר משומש וגרוס. ויש עוד דוגמאות רבות מאד, כי הדמיון הפורה של האומנים, גם בציור. ויש כמובן מי שמצלם ותעד תהליכי מיחזור ואתרי מיחזור שמופזרים בארץ וגם בחדרה.

בואו לראות מה האמנים עושים בתערוכה "אמנות ירוקה".

פתוח בתאריכים -16.5.19 5.6.19 ימים א'-ו' בשעות -10:00 14:00 אחר הצהרים -16:00 19:00 ימים ב' +ה'

תשבץ מאי 2019

מאת: זהבה עמל

9	8			7	6	5	4		3	2	1
		12					11				10
	17		16			16		15		14	13
		20				19					18
	25			24	23				22		21
		28			*	*	*			27	26
	33		32	*			31	*	30		29
				36	*	*	*	35			34
	40				39		38			37	
		43	43				42				41
47		46			45		44		44		
			51			50			49	48	
				53							52

מאוזן:

1. החג הלאומי שלנו (3, 7) 8. דגל 10. מתנה
11. אוסר, מוחק 12. לחם צרפתי 13. נרגילה 16. מורה
הלכה 17. פרא 18. לקח בכוח 19. בגלל 20. עני, חסר כל
21. מספר הצדיקים 22. בושם תנכי 23. טס 25. מספיק
26. גשם מהול בשלג 29. פירש, הסביר 31. שנת הקמת
המדינה 32. עוז, גבורה 34. יקרה, נחשקת 36. פורח, צעיר
רענן 37. חודש הפסח 39. האמא שלו 40. מילת
קריאה 41. אות השלום 42. אומות מאוחדות (ר.ת)
43. ירח, לבנה 44. מזמר 45. אריג 46. פסיעה, הליכה
48. חג המדורות (2, 5) 51. 51. עני, רש 52. צבעי הדגל
שלנו 53. הסמל שלנו

מאונק:

1. יין (4, 3, 4) 2. מלכה אנגלית 3. אמא של ישמעאל
4. לא אוכל 5. מאחל, מקדש 6. מקלות כביסה 7. נהר
בהולנד 8. דרום הארץ 9. חיטוי, טיהור 14. ילדים
קטנים 15. מעמקים, מצולה 16. בשקט, בלאט
24. נחשול 27. אירון ללא מנוע 28. מילת כאב 30. היה
ראש ממשלתנו 32. מפותם, מולעט 33. בר מזל,
מאושר 35. שקט, דום 36. מההורים 38. נקים מארב
39. אסם, ממגורה 43. אלה ואלו 44. משחק הרכבה
44. צעד 47. התעייפה 48. רטוב 49. מילת סירוב
50. לחם המידבר 51. אחד השבטים

פינת העצה הקטנה

מאת: רות לפידור

"הדף" שמגן על הבגד בכביסה

צבעים ולכלוך משתחררים מהבד בכל כביסה, בעיקר מבגדים צבעוניים, ועוברים לבגדים אחרים. כדי למנוע את "צביעת" הבגדים בזמן הכביסה במכונת כביסה, נמצא פתרון נפלא.
לחברות אבקות הכביסה יש טכנולוגיה ייחודית למניעת מעבר הצבעים מבגד לבגד. דף המשמש כמגנט ולוכד אותם אליו. ברשתות השייוק, במדף של אבקות הכביסה, תמצאו את החברה המשווקת דף כזה. שמים את הדף בתחתית התוף של המכונה לפני הכנסת הבגדים. מפעילים את המכונה כרגיל בהתאם לתוכנית הרצויה. בסיום הפעולה יש להוציא אותו ולזרוק לפח. הדפים והקופסה מתכלים וניתנים למחזור. הוראות שימוש כתובים על הקופסה.
בתום הכביסה אם תראו שצבע הדף השתנה תדעו שניצלם מ"צביעת" הבגדים.
אני משתמשת בדף מספר שנים ותמיד הוא הוכיח את יעילותו.

העצה להלצה

מאת: יאשיהו וולשטיין

שיחה טלפונית בספארי

ביום העצמאות ביקרנו בספארי ברמת גן והיינו עדים לשיחה מעניינת:
ספארי חג שמח, מדבר דב. -היי דב זה אריה, זאב נמצא? -רק רגע, אבדוק עם איילה במזכירות. -אריה בדקתי. זאב עם דבורה בהנהלה.
-אתה יכול למסור לו שהפגישה היום עם יעל ועופר תהיה עם יונה במשרד?
האם הוא יכול לאסוף את שחף וצבי מהעירייה?
-בשמחה. -תודה פשוט.

קניבלים ביום העצמאות

שני קניבלים טיילו עם משפחותיהם ביום העצמאות. בצהריים התיישבו שתי המשפחות לקיים את מסורת החג: על האש.
בעת הנפנוף אמר אחד הקניבלים לרעהו: "אני ממש שונא את חמותי כי היא יורדת לנו לחיים."
קניבל שני: "טוב, תאכל אם כן רק את הירקות." (תודה לבנימין רודברט)

הזמנת אורחים

משפחה יצאה לפיקניק ביום העצמאות. אחד הילדים לאביו: "אבא, למה אנחנו לא מזמינים אורחים אלינו?
האב הקמץ: "ביום כיפור נזמין כל מי שתרצה."

שיא עולם בהרכבת תצרך (פאזל)

אהבל לחברו: "היום אני מבסוט מעצמי. שברתי שיא עולם. סיימתי להרכיב פאזל בשנתיים.
חבר: "מה עובר עליך? שנתיים זה המון זמן."
אהבל: "מה פתאום? רשום על הקופסה מ-4 עד 6 שנים."

מהמטבח של סבתא

מאת: בתיה שרייבמן

סלט וולדורף

(המתכון באדיבות גלילה סאלם)

חומרים

- 4 תפוחי עץ גראנד סמית, חתוכים לקוביות
- 5 גבעולי סלרי, חתוכים לקוביות
- 1 קופסה של חתיכות אננס, מסוננת
- 1 חופן פקנים, 1/4 כפית מלח, 1/4 כפית פלפל שחור
- חצי לימון סחוט, 4 כפות מיוז

ההכנה

מערבבים היטב את כל החומרים יחד.
ניתן לאחסן במקרר 4-5 ימים.

משפחה מוסיקלית שכזאת...

מאת: פנינה שחק

"באתי להולנד לשנה ונשארתי עשר שנים" ממשיך עמית ומספר "תוך כדי הלימודים באקדמיה למדתי לבנות מאומן כלי קשת, כי לא היו בתי ספר לבניית כלי קשת. התמקצעת בבניית כלים אלה והיום אני בונה כלי קשת שונים ומוכר בעולם."

לאחר עשר שנים בהולנד הזוג החליט לעלות ארצה ונעמי נולדה בארץ. כמו אחיה היא למדה פסנתר מהיום שלמדה לשבת ובגיל ארבע היא ביקשה כינור כמתנת יום הולדת. ההורים לא עמדו מול הבקשה וקנו לה כינור. ביום שלקחה את הכינור לידיה עמית האב אמר: "זו תהיה כנרת, תראי איך היא מחזיקה את הכינור."

ואמנם נעמי התמסרה ללימודי הכינור והוא כאילו קסם בידיה, נגינתה כה עדינה ווירטואוזית ומשיכת הקשת על המיתרים מופלאה ביותר. עמית מסביר בצורה ציורית שהנגינה בקשת היא כעין תנועת הריקוד וכשהיד זזה נכון הצליל יוצא מדויק ומקסים ואכן קשתות טובות הן יקרות מאוד כ-30 אלף שקל. נעמי מנגנת בתזמורת בני הקיבוצים ובהרכבים שונים. היא מנגנת על כינור שאביה בנה ומופיעה בשמלה שאימה תפרה.

בעקבות הכלי **ויולה דה גמבה** עמית הקים את תזמורת **הבארוקה** שמנגנת מוסיקה עתיקה מימי הבארוק. זו התזמורת השלישית בחשיבותה אחרי הפילהרמונית ותזמורת האופרה. עמית הוא המנהל המוסיקלי של התזמורת ומנגן בה. יש להם סדרות בארץ ובחו"ל והם מצליחים מאוד.

גרטרוד ממשיכה לנצח על מקהלות בבתי ספר בחדרה, מלמדת פסנתר ומלווה בנגינתה גם את עמית הצ'לן ונעמי הכנרת.

משפחה כזו היא גאוה לעירנו חדרה ומי ייתן ירבו כמוה.

פגשתי בחדרה משפחה מופלאה של חמישה, שכולם נגנים מוכשרים ומקצועיים, תופעה די נדירה.

האם **גטרוד** (52) פסנתרנית ומנצחת מקהלות, האב **עמית** (52) צ'לן ובונה כלי מיתר, כל ילדיהם התחילו לנגן בפסנתר, הבן הבכור **רועי** (22) המשיך בחצוצרה ותופים, הבן **ישי** (20) בחר בחצוצרה, גיטרה ואבוב ברמה מקצועית, ובת הזקונים **נעמי** (17) בחרה בכינור. המשפחה מופיעה במקומות שונים ואני זכיתי לשמוע את חלקם (הבנים בצבא) בביתם של חברים.

סיפורה של המשפחה מתחיל באב **עמית טיפנבורן** שגדל ברמת השרון והחל בגיל 8 לנגן בכינור. כשבגר התאהב במוסיקה הקלה ועבר לנגן בגיטרה בס. אחרי הצבא ניגן בקונטרבס בתזמורות שונות ותוך שנה וחצי הפך את התחביב למקצוע. עמית לא הסתפק בכך ולבו נמשך לג'אז. הוא החל ללמוד אצל **אלי מגן** המנגן בתזמורת הפילהרמונית. אלי הוא זה שהביא את עמית לעולם הקלאסיקה ומשם הדרך קצרה להשתלבות בתזמורות שונות.

בגיל 24 גילה עמית כלי מתקופת הבארוק ששמו ויולה דה גמבה והחל לנגן בו, אך אף אחד בארץ לא ניגן בכלי זה ולא היה ממי ללמוד. עמית החליט לנסוע להולנד ללמוד באקדמיה למוסיקה ותוך כדי הלימודים ניגן בתזמורות שונות. "באקדמיה הייתה לי פגישה גורלית" מספר עמית "פגשתי את גטרוד שלמדה ניצוח מקהלות והייתה פסנתרנית מעולה, התאהבנו ונישאנו."

"אבי היה איכר נוצרי פשוט בהולנד" מספרת גטרוד "אך בימי ראשון ניגן בכנסייה באורגן וניצח על מקהלת הכנסייה. משפחתי היא משפחה מוסיקלית וכל חמשת האחים שלי למדו פסנתר מינקות ועד היום הם עוסקים במוסיקה. בחג המולד ניצחתי על מקהלת הכנסייה ועמית ניגן בתזמורת. כשנולדו שני הבנים בהולנד גם הם ספגו את המוסיקה בלשד עצמותיהם."

העמותה למען הקשיש חדרה

למרכז וינברג לאוכלוסייה המבוגרת
דחשה סייעת לבבית ואוהבת אדם

עבודה בסביבה משפחתית ונעימה
תנאי עבודה נוחים: 8:30-13:45
חמישה ימים בשבוע

מרכז יום וינברג הינו מסגרת חברתית. תעסוקתית
שמטרתה הפגת הבידודות וקיום חיי חברה פעילים
מקום שוקק חיים. המקיים חוגים. פעילויות והעשרה

לפרטים נוספים
סיגל זיידה, מנכ"לית העמותה למען הקשיש חדרה
מנהלת מרכז וינברג

רחוב גדות 3, בית אליעזר, חדרה
04-6202323/6202211
Daycarewin@ale-hadera.org

EL-AD
s.i.m ltd.

אני-אד
ד.י.ב. ג.י.ל

שירותי הסעות והובלות
Shlomo Yehuda
שלמה יהודה

טל/פקס. 04-6897576 נייד: 050-2771500
ת.ד. 30003 בית אליעזר חדרה
E-mail: yehuda6b@netvision.net.il